

Abstrakt

Pražským povstáním v květnu 1945 vyvrcholila druhá světová válka v tehdejším Protektorátu Čechy a Morava. S postupující frontou a blížícím se koncem války se české země chtěly postavit nacistickému útlaku. Povstání znamenalo zvrát v odbojové činnosti. Díky nástupu KSČ k moci po únoru 1948 se vnímání povstání změnilo. Komunističtí odbojníci byli staveni do popředí často v heroické roli, političtí oponenti zatracováni.

Komunistům a jejich interpretaci museli čelit i hlavní osobnosti Pražského povstání, které podepsaly německou kapitulaci. Právě skrze tyto události začala komunistická interpretace dějin povstání, jež se občas objevuje dodnes i v dílech historiografických vydaných po sametové revoluci. Interpretace stejné události za cíleného využití slov a frází umožňuje rozdílné vyznění a tím ovlivnění čtenáře. Cíleného využívání historických událostí lze dosáhnout dlouhodobé rozšířenosti fám, jejichž vyvracení je nutností a prací historiků.

Na příkladu klíčových momentů povstání, jako byl jeho spontánní počátek, zapojení vlasovců či kapitulace německých vojsk v Praze, lze porovnat výklady a popsat rozdílnost narativů. Komunističtí autoři oponenty označovali za užítí vulgárních slov, nekomunističtí poté neutrálně.

Tato práce podrobuje díla kritické metodě zejména s ohledem na roli komunistického odboje i v porovnání s interpretacemi pozdějšími. Také je příspěvkem k historiografii Pražského povstání, neboť přináší z více stran vytvořené různé interpretace událostí květnových dní.

Klíčová slova

komunisté, odboj, Pražské povstání, druhá světová válka, Protektorát Čechy a Morava, historiografie, komparace